

Темниця іржавих замків

НАШЕ "сьогодні" -- це епоха інтелектуальної бездуховності, телезомбування. Хіба це нормально, коли на пропозицію піти в театр молода освічена людина байдуже махає рукою і каже: "Колісь побачу. Все одно по телику показуватимуть. Пішли краще в Інтернеті зависнемо. Кажуть, класна гра з'явилася..."? Інтелектуальна убогість, по-іншому це не назвеш.

Сьогодні Україна докотилася до того, що культуру та етикет вивчають лише в ресторанах та на фуршетах. Та й то тільки багаті -- і лише в містах. Село навіть такою можливістю обділене. Недарма ж кажуть: "необтесаний селяк". А де ж йому обтесатися, коли на дверях клубу замок вже настільки проіржавів, що його ніяким ключем не відкриєш?

В цьому плані Україна Незалежна від України Радянської відстала ще більше, ніж колись СРСР від Америки. Що там не кажіть, а в недалекі 80-ті роки між містом і селом існував культурно-

просвітницький паритет. Тобто, розвиткові культури в глибинці також приділяли значну увагу та кошти. Культмасова робота стала базою радянської влади, могутньою зброєю ідеологічного виховання підростаючого покоління.

Україні ж Незалежна, замість перехопити цей досвід і скористатися наявною матеріально-технічною базою для патріотичного виховання, занедбала його, відкинувши фінансування культури в найдальший куток держбюджету на багато років поспіль. І фактично отими 25 сотими ставки для культуртів нависили на сільські клуби замки. Гірко? Але так є.

Лише тепер, коли 10 років вже безнадійно упущено, починається "відлига" в культурі. Так, прийнято ряд перспективних програм розвитку культури у Володимирецькому районі, активізують свою діяльність недавно створені культурно-дозвіллеві комплекси.

(Зак. на 2-ій стор.)

Таємниця Іржавих замків

(Закінчення.
Поч. на 1-ій стор.)

Ось і минулого тижня відбувся районний семінар сільських голів по розвитку КДК та спорту на Володимиреччині. Проходив він у Довговільському культурно-дозвілловому комплексі на базі середньої школи. Але спочатку – що означає ця аббревіатура – КДК?

Культурно-дозвіллевий комплекс об'єднує роботу школи, клубу, церкви, бібліотеки, ФАПУ та місцевого СВК. Основне завдання такого комплексу – забезпечити змістовне й цікаве дозвілля дітей та молоді села. І, повірте мені, Довговільський КДК з цим завданням непогано справляється.

...Весняне тепле сонце

обіцянку про виділення грошей на придбання спортивного інвентаря для нашого КДК дотримала.

А оце нещодавно хлопці запропонували створити ще

одну секцію важкої атлетики. Адже секцію важкої атлетики відвідують переважно молодь та старшокласники. І краще нехай молодь ходить у КДК, "качається" штангами і гирями, аніж відвідує інші заклади, з яких виходить, хитаючись і дихаючи перегаром, казала Катерина Олександрівна.

Справді, силові види спорту здавна були прерогативою справжніх мужчин. Тож і в Довговолі відчувається серйозне зацікавлення ними. От тільки ще стоїть проблема оплати праці тренерів (особливо в позаурочний час), поповнення матеріально-технічної бази та інформатизація школи.

Не менше, ніж школи, відвідують довговільчани і клуб. Він, до речі, знаходиться у повній оренді в підприємця В.М.Котовича. Тобто, господар платить не лише за комунальні послуги, а й займається придбанням обладнання, проведенням різноманітних масових та святкових заходів. Така оренда вигідна для всіх: діти і молодь з охотою відвідують клуб, щоб погратися на електронних приставках, подивитися супутникове телебачення, пограти у більярд, потанцювати. А чим більше молоді в клубі, тим більший зиск орендареві. Протягом минулого року, наприклад, ним надано послуг майже на 3 тисячі гривень, в першому кварталі нинішнього – на 250.

А ще у Довговолі, крім традиційних свят, проводять і свої власні, що теж стають традиційними для села. Це День школи (вона одна із найстаріших на Волині; зараз за матеріалами Луцького повітового архіву уточнюється рік її заснування – 1903 чи 1905). Це також творчі зустрічі з аматорами художньої самодіяльності інших сіл району та області. Спільно з

У годину дозвілля

зелену травичку, сонячними зайчиками стрибало у вікнах будинків, автомобілів і весело сміялося до учасників семінару. Ось сільський голова Микола Козодой запрошує всіх до школи, де з хлібом-сіллю вже чекає директор Катерина Олещук. Учасники прямують до актового залу, де мають змогу побачити ігровий інвентар КДК та послухати звіт-виступ директора.

— У Довговолі вже давно існує така співпраця, — говорить Катерина Олександрівна. — Тепер же цьому явищу дали конкретну назву, означивши тим завдання та цілі дозвілєвого комплексу. Адже його мета — залучити якомога більше дітей та молоді до культурного життя села, сприяти розвитку духовних, моральних та інтелектуальних потреб населення, а також розвитку сільського спортивного клубу.

Для цього у нас при школі працює Мала академія художньої і технічної творчості. Бажаючи відвідують театральну студію, хореографічну та народних ремесел, студію радіотехніки та моделювання. А вокальна студія вже навіть має свого лауреата обласного конкурсу "Юна зірка" — Ірину Левкович (ансамбль "Журавлик"). І діти, й особливо молодь охоче займаються брейк-дансом та комп'ютерами (маємо свій комп'ютерний зал, частину машин в який подарували колишні випускники нашої школи), шашками, шахами.

Працюють і спортивні секції з тенісу, волейболу, футболу, бильяру, організуються сільські турніри, змагання, приймаємо і районні змагання. Ось ви бачите перед собою штангу, гирі, гантелі, мати — для наших важкоатлетів. З якою надією чекала наша молодь цих спортивних снарядів! І райдержадміністрація

й бейсбольну команду та обладнати майданчик. Думаю, це також буде, але трошки в перспективі — обладнання дуже дороге. До речі, всю роботу школи (а частково — і КДК) у нас

леність та бажання ходити до школи і жити її життям...

Так, справді, розумно обмежена воля без директив і вказівок зверху ніколи не переросте у сваволю і принесе чимало користі як

Рушники — літопис школи

планують діти. Практично все в школі організує шкільний парламент, і вечори та конкурси, і чергування, і нагляд за збереженням шкільного обладнання та меблів. Ми, вчи-

тням, так і школі. І добре, коли діти самі пропонують створити гурток чи секцію (вона гарантовано буде відвідуватись), а дорослі лише допоможуть їм приміщенням та створенням

Експозиція народного музею

...Широко розкинулася Довговоля на зелених пагорбах. З широким розмахом працює й тамтешній культурно-дозвілєвий комплекс. Одним із позитивних наслідків роботи цієї установи є ще й залучення зареєстрованих у центрі зайнятості безробітних для проведення благоустрою території та ремонтних робіт у селі. Це — та реальна робота КДК, яку кожен у селі може побачити й оцінити.

Матеріально-технічне його оснащення можна назвати зразковим (у порівнянні з іншими КДК). Але сталося так не тому, що районна влада чимось виділяє Довговолю серед інших сіл. Ні, просто тут, за словами голови РДА Володимира Мельника, самотужки робиться більше, аніж в деяких інших селах при фінансовій підтримці з бюджету. Бо тут працюють справжні ентузіасти своєї справи. І треба цей самопливний ентузіазм підтримати фінансово та кадрово з державного боку, використати його як старт для професійної культурної і спортивної роботи на селі. Тоді ця робота стане не лише самоокупною, а й принесе державі неабиякі дивіденди в майбутньому — здоровою і соціально активною молоддю.

Що ж, приємно, що замки із запавутинених дверей сільських клубів нашого району потроху збивають і з'являється бюджетна підтримка культури. Адже культура — то свідомість і лакмусовий папірець здоров'я нації. Безкультура пересічних громадян переростає у державне безкультура, а далі — у беззаконня. Тож давно вже пора розв'язати той морок таємниці іржавих замків, за якою в дійсності нічого й не ховалося — лише незбагненне збайдуження до важливої життєвої сфери.

Сергій СКІБЧИК.
Фото автора.